

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.V.2 1.064/2022/3.

A tanács tagjai: dr. Puskás Péter a tanács elnöke
dr. Magosi Szilvia előadó bíró
dr. Csesznok Judit Anna

A felperes: felperes1
(cím1)

A felperes képviselője:
dr. Kispál Edit ügyvéd
(cím2)

Az alperesek: alperes1 I. rendű
(cím3)
alperes2 II. rendű
(cím3)

A II. rendű alperes képviselője:
ügyvédi iroda
ügyintéző: dr. Pesta János ügyvéd
(cím4)

A per tárgya: bérleti díj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
II. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék
44.Pf.631.231/2022/11.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság
1.P.20.609/2020/47.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A le nem rótt 23.076 (huszonháromezer-hetvenhat) eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A jelen per felperese és a cég1 Bt. között a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 20.G.300.028/2019. számon folyamatban volt perben a bíróság a 2019. május 30-án jogerőre emelkedett ítéletével a Bt.-t a felek közötti bérleti jogviszony alapján 2012. február 1. és 2015. január 18. között felhalmozódott 1.000.000 forint bérleti díjtartozás és járulékai megfizetésére kötelezte. Az I. rendű alperes a 2013. február 1. és 2016. április 8. közötti időszakban, a II. rendű alperes pedig 2016. április 8-tól a Bt. belfogója volt. Az I. rendű alperes 2015. április 8-tól a Bt. külfogója lett.

[2] A Fővárosi Törvényszék 2019. április 12-én elrendelte a Bt. felszámolását, majd a felszámolási eljárást egyszerűsített módon fejezte be és az adósságot nélkül megállította.

[3] A felperes a jogerős ítélet alapján bejelentette a Bt. felszámolója felé a hitelezői igényét. A felszámoló 2020. január 13-án kelt levele szerint a felperes Bt.-vel szembeni követelése a 2000. évi C. törvény 3. § (4) bekezdés 10c) pontja szerint behajthatatlan követelésnek minősül.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A fizetési meghagyással indult, majd perré alakult eljárásban előterjesztett, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:154. §-ára, 3:157. §-ára alapított keresetében a felperes 1.000.000 forint bérleti díj és járulékai megfizetésére kérte egyetemlegesen kötelezni az alpereseket.

[5] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Az I. rendű alperes elévülési kifogást is előterjesztett.

[6] A felperes az elévülési kifogással szemben előadta: az alperesek helytállási kötelezettsége mindaddig nyugodott, amíg reális esély volt arra, hogy a Bt. ki tudja fizetni a tartozását. Hivatkozott a mögöttes felelősségről szóló 1/2007. számú Polgári jogegységi határozatra (a továbbiakban: PJE határozat).

Az elsőfokú és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével helyt adott a keresetnek. Az indokolása szerint az alperesek kötelesek egyetemlegesen helytállni a Bt. tartozásáért. Az egyetemleges helytállási kötelezettségüket a Ptk. 3:154. §-a alapozza meg. Az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 326. § (2) bekezdésében és PJE határozat 4. pontjában foglaltaknak megfelelően a felperes követelésének az alperesekkel szembeni elévülése a behajthatatlanságról szóló igazolásig, azaz 2020. január 13-ig nyugodott. Ehhez képest a felperes a fizetési meghagyást 10 napon belül előterjesztette, ezért a követelése nem évült el.

[8] Az alperesek fellebbezésükben előadták, hogy nem nyugodhatott az elévülés a PJE határozat alapján, mivel be nem hajtható adótartozás miatt a NAV már 2018. szeptember 19-én kénysztörlesztési eljárást indított a Bt. ellen. A követelés nyugvása a kénysztörlesztési eljárás megindításával – amelyről a felperesnek tudnia kellett – befejeződött. A követelését ennek megfelelően 2019. szeptember 19-ig érvényesíthette volna.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Előadta, hogy a kénysztörlesztési eljárás nem adótartozás miatt indult.

[10] A másodfokú bíróság ítéletével a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp) 338. § (2) bekezdése és 386. § (4) bekezdése alapján helybenhagyta az elsőfokú ítéletet. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel megjegyezte, hogy a kénysztörlesztési eljárásra az alperesek az elsőfokú eljárás során nem hivatkoztak. A kénysztörlesztési eljárást követő felszámolási eljárás alatt meg volt a reális esélye annak, hogy megtérül a felperes követelése. Az alperesek önkényesen kötötték a behajthatatlanság megállapíthatóságát a kénysztörlesztési eljárás kezdetéhez, az ugyanis nem lejárt és ki nem fizetett adótartozás miatt indult, hanem amiatt, hogy a cég nem nyújtotta be az adóhatósághoz a törvény által megkívánt beszámolót. Ez a kénysztörlesztési eljárás semmiképpen nem jelent behajthatatlanságot, „mivel utóbbi mögött e tartozás kapcsán előállott fizetési képtelenség kell hogy álljon, cég esetében pedig ennek még kell, hogy legyen egy plusz aktusa is, az, hogy ezt az állapotot a Cégbíróság legitimálja, ez a cég megszűnésével megtörtént, az erről szóló behajthatatlansági igazolást pedig a felszámoló kiadta”.

A felülvizsgálati kérelem

[11] A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül hatályon kívül helyezését, és a követelés elévülésére hivatkozással a keresetet elutasító határozat hozatalát kérte.

[12] Előadta, hogy a jogerős ítélet sérti a régi Ptk. 326. § (2) bekezdését, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 39. § (1)

bekezdését, mert a másodfokú bíróság az Alkotmánybíróság 679/B/2007. számú határozatának (a továbbiakban: AB határozat) indokaival ellentétesen értelmezte a PJE határozatot.

[13] A II. rendű alperes érvelése szerint a behajthatatlanság megállapítását jogszabály nem köti meghatározott körülményekhez, formai eljárásokhoz. A PJE-nek az a mondata, hogy „amíg a főkötelezettől való behajthatatlanság akár felszámolási, akár végrehajtási eljárás során nem lesz megállapítható”, csak példálózó jellegű, mert nem jogkérdés, hanem ténykérdés, hogy mikor válik nyilvánvalóvá a kötelezettel szembeni behajthatatlanság. A behajthatatlanságot egyértelművé tevő tény, hogy az adóhatóság – az adóbehajtási intézkedések megghiúsulása miatt – kényszersztörlési eljárást kér és ennek az eljárásnak a lefolytatását nyilvánosan el is rendelik. A kényszersztörlési eljárás elrendelésével egyértelművé vált, hogy a Bt.-vel szemben nem lehet a követelést behajtani, hiszen az igényérvényesítésben előjogokkal rendelkező adóhatóság sem járt eredménnyel, továbbá a társaságnak csak a minimális tagi betét volt az ismert vagyona. A felperes ezáltal abba a helyzetbe került, hogy teljesítést követelhetett a mögöttes felelős alperesektől.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[14] A Pp. 408. § (1)-(2) bekezdése alapján kizárt felülvizsgálat engedélyezését a II. rendű alperes a Pp. 409. § (2) bekezdés *a), b)* pontja, és (3) bekezdése alapján kérte.

[15] A kérelme értelmében a felülvizsgálat engedélyezése a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében indokolt, mert a másodfokú bíróság a PJE határozat alkotmányosságát vizsgáló AB határozat megállapításával ellentétesen jutott arra a következtetésre, hogy az elévülés a behajthatatlanságig (2020. január 13.) nyugodott. Az AB határozat szerint „Azzal, hogy a jogegységi határozat nem sorolja fel a behajthatatlanság igazolt megállapíthatóságának eseteit – mely akár felszámolási, akár végrehajtási eljárás során bekövetkezhet – nem okoz jogbizonytalanságot”. A PJE határozat 4. pontja azzal az alkotmányjogi értelmezéssel alkalmazható, hogy mindig egyedileg, az adott ügy körülményei alapján kell megítélni azt, mikor nincs már meg a reális lehetősége annak, hogy a követelés a főkötelezettől behajtható, azaz mikor válik bizonyossá, hogy a főadós vagyona a követelést nem fedezi. Abból, hogy a PJE határozat taxatíve nem sorolja fel a behajthatatlanság igazolt megállapíthatóságának eseteit az következik, hogy a követelés jogosultja nem várhat az igényérvényesítéssel addig, amíg a behajthatatlanságot külön eljárásjogi határozat megállapítja. Az elévülést nyugtató körülmény megszűnése nem hatósági megállapítástól függ, hanem esetről-esetre különböző lehet. Az adott ügy körülményei alapján kell megítélni, hogy az elévülés meddig nyugszik. A másodfokú bíróság azáltal, hogy nem az alkotmánybírósági értelmezéssel alkalmazta a PJE határozat 4. pontját, megsértette a Ptk. 326. § (2) bekezdését és az Abtv. 39. § (1) bekezdését.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem alapos.

[17] A Kúria elsőként arra mutat rá, hogy a felülvizsgálat engedélyezése a fél kérelmén alapul, amelyhez a Kúria a Pp. 2. § (2) bekezdése szerint kötve van. Ebből következően csak olyan okból engedélyezheti a jogerős ítélet felülvizsgálatát, amelyre a fél az engedélyezés iránti kérelmében hivatkozik.

[18] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján a Kúria akkor engedélyezheti a felülvizsgálatot, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[19] A felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK véleményben (a továbbiakban: PK vélemény) adott értelmezés szerint a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja első fordulata alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor engedélyezhető a felülvizsgálat, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban – ideértve a Legfelsőbb Bíróság által 2012. január 1-jét megelőzően meghozott és a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 195. § (1) bekezdésében foglaltak szerint továbbra is „alkalmazható” irányelvben, elvi döntésben, kollégiumi állásfoglalásban vagy a kollégiumi véleményben értelmezett jogkérdéseket is – a Kúria jogegységi határozatban, vagy az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn.

[20] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben maga a II. rendű alperes hivatkozott arra, hogy a PJE határozat a mögöttes felelősséggel kapcsolatban állásfoglalást tartalmaz abban a jogkérdésben, hogy nyugodhat-e az elévülés egy olyan időszak alatt, amikor a jogosultnak módja van perelni a mögöttes felelőst is, fennáll-e a perlési lehetőség ellenére a követelés érvényesítésének a Ptk. 326. § (2) bekezdése szerinti akadály. Az a felvetése pedig, hogy az ügy körülményei alapján a behajthatatlanság megállapítható-e, nem jogkérdés, hanem ténykérdés. Az alperesek egyébként az elsőfokú eljárás során nem hivatkoztak a Bt. elleni kényszersztörlési eljárásra, azzal kapcsolatban a másodfokú bíróság – a fellebbezésben előadottakra tekintettel – csupán megjegyzést tett a jogerős ítéletben. A Kúria ezért azt állapította meg, hogy a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottakból nem következik az egységes jogalkalmazás biztosításának szükségessége. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet vélt vagy valós jogszabálysértő volta nem ad lehetőséget a felülvizsgálat engedélyezésére.

[21] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont második fordulata a PK véleményben adott értelmezés szerint abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha az a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében indokolt. A II. rendű alperes engedélyezés iránti kérelme elvi jelentőségű jogkérdés felvetése hiányában ez okból sem lehet alapos.

[22] A Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontja abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége miatt indokolt. A jogerős ítélet felülvizsgálata e jogszabályi rendelkezés első fordulata szerint akkor lehetséges, ha a vizsgált jogkérdés az

egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat. A rendelkezés második fordulatanak megfelelően pedig a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége miatt indokolt. A Kúria a felülvizsgálatot ezekben az esetekben is csak akkor engedélyezi, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást kötelező ítélkezési gyakorlatában (PK vélemény 3. pont). A törvény helyes értelmezéséhez általános társadalmi érdek fűződik, ez azonban önmagában nem eredményez a felülvizsgálat engedélyezéséhez szükséges kivételes helyzetet.

[23] A Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a Kúria akkor engedélyezi a felülvizsgálatot, ha az ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér. A II. rendű alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében nem hivatkozott arra, hogy a jogerős határozat eltér valamely korábban közzétett döntéstől. A jelen esetben ezért a mérlegelést nem tűrő engedélyezési ok fennállása sem volt megállapítható.

[24] Mindezekre tekintettel a II. rendű alperes kérelmében hivatkozott okból a felülvizsgálat nem engedélyezhető, ezért a Kúria a Pp. 411. § (1), (2) bekezdése szerint megtagadta a jogerős ítélet felülvizsgálatát.

[25] A II. rendű alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[26] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemről a Pp. 411. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül határozott.

[27] A végzése ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja értelmében felülvizsgálatnak nincs helye.

A határozat elvi tartalma:

Ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vetett fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban már állást foglalt, a felülvizsgálat nem engedélyezhető. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet vélt vagy valós jogszabálysértő volta nem ad alapot a felülvizsgálat engedélyezésére.

A jogerős ítélet felülvizsgálata a Pp. 409. § (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott esetekben is csak akkor engedélyezhető, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást kötelező ítélkezési gyakorlatában.

Ha a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében a fél nem hivatkozik arra, hogy a jogerős határozat eltér a Kúria valamely korábban közzétett döntésétől, nem áll fenn a mérlegelést nem tűrő engedélyezési ok.

Az alkalmazott jogszabályok:

2016. évi CXXX. törvény 409. § (2) bekezdés *a)*, *b)* pont, (3) bekezdés, 411. § (1) bekezdés

Záró rész

Budapest, 2022. október 25.

dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró